

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 6. Temerarijs iudicijs etsi omnia sint plena, tramen ea esse
contemnenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](#)

pter illam traducere noluisset? Atque hæc quidem speciem habere videbantur, si quis secundum faciem duntaxat iudicare voluisset. Sunt, qui quæ reuera bona atque laude digna sunt, iudcij temeritate non verentur contaminare. Atque in primis talis est Satan fratrum suorum calumniator: qui audiens Dominum dicentem: *Numquid considerasti seruum meum Job, quod non sit ei similis in terra, vir simplex & rectus, ac timens Deum?* Ad quæ hostis inuercundè (nam quem Deus laudauerat, laudari ab omnibus conueniebat) *Numquid, ait, Job frustra timeret Deum? nonne tu vallasti eum, ac domum eius, uniuersamq; substantiam per circuitum? extende paululum manum tuam, & tange cuncta, quæ possidet, nisi in faciem benedixerit tibi.* Vides iudicium temerarium? quem Deus infligit, quis est qui condemnet? diabolus est talis, qui cùm opera Job improbare non possit, intentionem nititur vitiosam ostendere; eumq; non filiali, sed seruili timore duntaxat, ob bona temporalia timere, calumniatur.

§. VI.

Temerarijs indicij et si omnia sint plena, tamen ea esse contemnenda.

Heli

332 Cap. XVI. Exemplum pia feminæ,

3. Reg. 1. *Heli sacerdote sedente super sellam, ante posset
 templi Domini, cùm esset Anna amaro animo,
 orauit ante Dominum flens largiter, & votum
 venit, &c. Quid sanctius? Factum est autem,
 cùm illa multiplicaret preces, coram Domino, ut
 Heli obseruaret os eius. Porro Anna loqueba-
 tur in corde suo, tantumq; labia illius moueban-
 tur, & vox penitus non audiebatur. Estima-
 nit ergo eam Heli temulentam, dixitq; ei:
Visquequò ebria eris? digere paulisper vinum,
 quo mades. Erat non solum falsum hoc, sed
 graue, de femina præsertim, & femina
 Deum colente, iudicium. Plus enim erat,
 quām suspicio, quæ est opinio mali ex leuibus
 signis. Etsi enim leuia signa sunt ebrietatis,
 labia alicuius moueri, tamen non quasi op-
 nans, sed vt iudicans dixit: *Visquequò ebria
 eris?* Quale etiam iudicium tulerunt, qui
 Apostolis, varijs linguis miraculosissimè lo-
 quentibus, cùm Dei virtutem agnoscere de-
 buissent, irridentes dicebant: *Quia musto pleni-
 sunt isti.* Et qui videntes viperam penden-
 tem de manu Pauli ad inuicem dicebant:
Aet. 2. 13. *Vtique homicida est homo hic, qui cùm enaserit
 de mari, ultio non finit eum vinere.* Ac, ne in
Aet. 28. 4. *Vtique homicida est homo hic, qui cùm enaserit
 de mari, ultio non finit eum vinere.* Ac, ne in
 longum eam, ipsi Christo quoties id acci-
 dit, vt, qui eum è miraculis Filium Dei ag-
 noscere*

noscere debuissent, cùm eum viderent dæmonia ejcentem, dicerent: *In principe dæmoniorum ejcit dæmonia.* Nequam homines, qui opus manifestum damnare non potuerunt, potestati detraxerunt, eumque iudicaverunt, diabolica arte, dæmones, per dæmonem pellere. Quotidianus hic error est, & plerumque mortale peccatum, quod à paucis animaduertitur, ob consuetudinem temerè iudicandi. Vix audis aliquid de altero, veritatis caussa, interrogante, circa fidei articulos, & statim hæreticum credis. Vix aspicis fæminam paulò comptius incedentem, & censes esse meretricem. Ægrius quispiam incedit, ebrius putatur. Ardentius de Deo loquitur, musto, non Spiritu sancto plenus dicitur. Contingit alicui infortunium, mox dicitur id utique apud Deum meruisse. Deniq; quid iam in publico boni fieri potest, quod non ex hypocrisi fieri censeatur? Paulò post, nemo in via eleemosynam dare, nemo in templo confiteri, aut SS. Eucharistiam crebrius sumere; immò nemo rosarium, aut in libello orare audiit. Hæc sunt iudicia humana: ista est famæ violatio. Cùm enim fama consistat in existimatione ac iudicio, quod quis de-

Luc. II. 15.

alio

334 Cap. XVI. Exemplum pie feminine.

alio apud se concipit, & conceptum euul-
gat; fama læditur, si quis malam de alio exi-
stimationem concipit sine fundamento; ac
pleniūs, si peruersum illud judicium apud
alios proferat. Primum in mente solūm
consistens, est iudicium temerarium; alte-
rum est detractio, aut infamatio, quæ gra-
uiter sentiunt homines sæculo dediti, & fa-
mam magni facientes. Sed vos, ô filij Dei,
ea contemnите, & alia esse iudicia diuina
existimate; neque idcirco, malè vos agere
putate, quia mali vos judicant. Isaac filium
suum Iacob, quem palpando explorauerat,
pro Esau habuit: ita multi malos putant,
qui probi sunt, cùm eos de pellibus & exte-
riore forma, non de virtute æstiment. Ni-
hil tu illos morare, si Iacob es, errant eti-
am in ijs, quæ se autumant palpando depre-
hendisse. Et est Deus, qui innocentiam tuam

S. Thom. mundo manifestabit. Denique, sicut mag-
2. 2. q.
379. 2. 1. nanimus non extollitur, neq; superbit ho-
ad 3,
noribus, quia, cùm virtus non possit suffici-
enter honorari ab homine, cui debetur ho-
nor à Deo, non reputat yllos humanos ho-
nores supra se, sed eos potius contemnit: ita
neque frangitur contumelijs, aut infama-
tione falsa, sed eas nihili facit: quia videt
gas